

شلاق زدن کارگران ، جلوه آشکاری از ددمنشی جمهوری اسلامی!

در اواخر اردیبهشت ماه امسال (۱۳۹۵) بر اساس حکمی در یکی از بیدادگاه های جمهوری اسلامی ، مزدوران حکومت ، ۱۷ کارگر مبارز معدن طلائی "آغ دره" را صرفا به جرم پیگیری مطالبات صنفی خود در خیابان و در ملا عام شلاق زدند. این اقدام جنایت کارانه عمق ماهیت ضد خلقی و اوج ددمنشی رژیم را نشان داد که در دفاع از منافع سرمایه داران زانو صفت حاکم از هیچ جنایتی فروگذاری نمی کند. محکومیت کارگران به دنبال شکایت کارفرمای معدن رخ داد. در دی ماه سال ۹۳ شرکت "پویا زرکان" به عنوان پیمانکار اصلی معدن طلائی "آغ دره" ۳۵۰ نفر از کارگران فصلی این معدن را

اخراج نمود. در اعتراض به این اقدام ضد کارگری کارفرما ، تجمع گسترده ای از سوی کارگران اخراجی در مقابل نگهبانی معدن صورت گرفت که در نتیجه برخورد عوامل نگهبانی با معترضین ، حوالی ساعت ۸ شب روز ششم دی ماه سال ۹۳ یکی از کارگران در اعتراض به تصمیم کارفرما مبنی بر اخراج کارگران ، اقدام به خودکشی کرد. تجمع اعتراضی کارگران صرفا به خاطر داشتن کار و تأمین زندگی خود و احتراز از سقوط به ورطه گرسنگی و بی خانمانی و کارتن خوابی و... بود. آن ها به هر تلاش مبارزاتی دست زدند تا کار خود را از دست ندهند. اما کارفرمایان بی وجدان و انگل صفت شرکت "پویا زرکان" شکایتی را علیه این کارگران تسلیم دستگاه های مربوطه رژیم شان کردند و اتهاماتی از قبیل "ممانعت و بازداشتن مردم از انجام کسب و کار با ایجاد هیاهو و جنجال" ، "توهین به نگهبان شرکت" ، "تخریب لباس و توقیف غیر قانونی نگهبان" و "تخریب عمدی تابلوی شرکت" به این کارگران مبارز زدند ، کارگرانی که هیچ مرجعی حاضر به دادخواهی از آنان نبود.

به گزارش وکیل این کارگران ، آن ها بر اساس دو پرونده قضایی که به صورت جداگانه علیه آن ها تشکیل شده بود ، به ترتیب در شعبه ۱۰۱ دادگاه کیفری در شهر تکاب و شعبه ۱۰ تجدید نظر استان آذربایجان غربی محاکمه شده و مدافعین بی شرم سرمایه داران ، هر یک از آن ها را به ۳۰ تا ۱۰۰ ضربه شلاق و پرداخت تا ۵۰۰ هزار تومان جریمه نقدی محکوم کردند.

نگاهی به برخورد کارفرمای ظالم و خونخوار معدن مزبور و حکم جنایت کارانه کارگزاران دادگستری جمهوری اسلامی در آذربایجان غربی علیه کارگران مبارز به روشنی نشان می دهد که آن ها در جهت تشدید استثمار کارگران و تحت انقیاد نگاه داشتن آن ها حتی از شلاق زدن در ملاء عام و در واقع "شکنجه خیابانی" کارگران و اساسا هیچ اقدام جنایتکارانه و بیشرمانه ای رویگردان نیستند. در چنین اوضاعی است که رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی هر روز که می گذرد برخوردش به اعتراضات کارگران شدید تر و وحشیانه تر می گردد. رژیم به این وسیله قصد دارد با ایجاد فضای رعب و وحشت ، کارگرانی را که برای حقوق های پرداخت نشده و حق کار و بالطبع بهبود شرایط کار به مبارزه مبادرت می کنند را از اعتراض باز دارد تا بورژوازی زانو صفت حاکم با خیال راحت تری شیره جان کارگران را بمکد.

به شلاق بستن کارگران و نمایش آن با پخش تصاویر بدن های شکنجه شده کارگران در شبکه های اجتماعی معنایی جز عزم قاطع سرمایه داران و رژیم حامی شان برای مقابله و سرکوب اعتراضات به حق و مبارزات افتخار آفرین کارگران ندارد. ولی همه ترفندهای سرکوبگرانه و نمایش آن در افکار عمومی نشانگر آن است که آن ها شدیداً از گسترش مبارزات و اعتراضات کارگران به وحشت افتاده اند. آن ها به این امر نیز آگاهند که مبارزات امروز کارگران ما تا چه حد در بنای مبارزات ظفرنمون آینده کارگران تأثیر گذار می باشد.

چریکهای فدائی خلق ایران ضمن محکوم کردن شکنجه خیابانی کارگران معدن طلائی "آغ دره" ، معتقدند که پاسخ کارگران ما به این وحشیگری ها تنها می تواند گسترش و تشدید مبارزات شان باشد. هراس رژیم حامی سرمایه داران درست از رشد هر چه بیشتر مبارزات کارگران و فرا روئیدن آن به مبارزه همگانی جهت نابودی نظام سرمایه داری حاکم بر ایران است. واقعیت این است که تجربه مبارزات طبقه کارگر در طول حیات ننگین جمهوری اسلامی نشان داده که بدون سرنگونی جمهوری اسلامی به عنوان حافظ نظام سرمایه داری وابسته حاکم رهائی از این وضع نکبت بار برای کارگران میسر نمی شود.

درود بر کارگران مبارز معدن طلائی "آغ دره"!

نابود باد رژیم ضد کارگری جمهوری اسلامی!

پیروز باد مبارزات طبقه کارگر برای ساختن جهانی عاری از ظلم و ستم!

چریکهای فدائی خلق ایران

۸ خرداد ۱۳۹۵